

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/14/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016200006
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1016200006.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): B. V. K., bytom A. XX, XXX XX K., zast. JUDr. Tomášom Kozovským, advokátom, so sídlom Björnsonova 8, 811 05 Bratislava, proti žalovanému: Miestny úrad Bratislava - Rača, so sídlom Kubačova 21, 831 06 Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou OLEXOVA VASILISIN, s.r.o., so sídlom Gorkého 6, 811 01 Bratislava, o všeobecnej správnej žalobe, o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23.08.2017 č. k. 2S 1/16-43, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 23.08.2017 č. k. 2S 1/16-43 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky doterajšieho konania

1. Žalobou (označenou ako žaloba proti nečinnosti) podanou na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) dňa 01.01.2016 sa žalobca domáhal zrušenia kolaudačného rozhodnutia žalovaného č. 15124/2246/2014/UPSP-PR zo 07.10.2014 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ alebo „kolaudačné rozhodnutie“), pričom žalovaný by bol povinný začať opätovne konať vo veci zrušeného územného rozhodnutia a stavebného povolenia na stavbu rodinného domu na pozemkoch parc. č. 2577/35, 2577/36 a 2577/1 do 30 dní. Zároveň požadoval náhradu škody v sume 2.000 €, ktorá mala byť spôsobená žalobcovi.

2. Krajský súd žalobu v zmysle § 98 ods. 1 písm. e) a g) zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „S.s.p.“) odmietol. Krajský súd poukázal na § 78 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 50/1976 Zb.“), avšak žalobca (v odôvodnení nesprávne uvedené žalovaný)

nebol účastníkom administratívneho konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia. Žalobná legitímácia svedčí tej fyzickej resp. právnickej osobe, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Z uvedeného pre krajský súd vyplynulo, že žaloba nebola podaná účastníkom pôvodného administratívneho konania, a teda bola podaná neoprávnenou osobou. Ide procesnú podmienku, nedostatok ktorej nie je odstrániteľný.

3. Krajský súd považoval zároveň za potrebné uviesť, že žalobca sa domáhal aj zaplata sumy 2.000 € ako náhrady škody (v texte žaloby z titulu nemajetkovej ujmy). Táto časť žaloby predstavuje súkromnoprávny spor a jej neprípustnosť je spojená s negatívnym vymedzením právomoci správneho súdu, kde sa v zmysle § 7 písm. d) S.s.p. nepreskúmajú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese.

II.

Kasačná sťažnosť/stanoviská

A)

4. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) domáhal zrušenia uznesenia krajského súdu a uviedol nasledovné dôvody kasačnej sťažnosti:

- krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.),
- krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.),
- podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 písm. j/ S.s.p.).

5. Sťažovateľ namietal, že odôvodnenie krajského súdu je nezrozumiteľné a zmätočné a nezakladá sa na riadne zistenom skutkovom stave. Krajský súd v ňom nesprávne tvrdí, že žalovaný nebol účastníkom administratívneho konania. Sťažovateľ ďalej uviedol, že podal žalobu ešte pred nadobudnutím účinnosti Správneho súdneho poriadku, a preto mal krajský súd pri rozhodovaní prihliadať na prechodné ustanovenia, čo však neurobil a vec nesprávne posúdil (citoval § 491 ods. 2 S.s.p., § 178 ods. 1 S.s.p. a § 244 ods. 2 a 3 zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov /ďalej tiež „O.s.p.“).

6. Podľa sťažovateľa krajský súd nesprávne posudzoval žalobnú legitímáciu sťažovateľa podľa nového Správneho súdneho poriadku, ktorá je prísnejšia, pričom podľa Občianskeho súdneho poriadku žalobca nemusel byť priamo účastníkom administratívneho konania (právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Správneho súdneho poriadku zostávajú zachované). Žalobná legitímácia v danom prípade musí teda svedčať aj sťažovateľovi, nemožno uplatňovať ustanovenia Správneho súdneho poriadku v neprospech sťažovateľa. Krajský súd nezohľadnil, že sťažovateľ podal žalobu pred nadobudnutím účinnosti Správneho súdneho poriadku a že je v takomto prípade potrebné aplikovať prechodné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, čím vec nesprávne právne posúdil a žalobu nezákonne odmietol, čím došlo aj k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Sťažovateľ ďalej nesúhlasil s tým, že krajský súd správne aplikoval § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p. (odmietnutie žaloby ako neprípustnej), v zmysle ktorého krajský súd žalobu an block zamietol z dôvodu jej neprípustnosti. Pokiaľ mal krajský súd za to, že časť žaloby týkajúca sa náhrady škody predstavuje súkromnoprávny spor, mohol túto časť žaloby zamietnuť, avšak vo zvyšku sa žalobou mal zaoberať a o tejto meritorne rozhodnúť. Krajský súd vec teda nesprávne právne posúdil, žalobu nezákonne odmietol, čím došlo aj k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa sťažovateľa musí krajský súd vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti, tak aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11).

8. Sťažovateľ ďalej zdôraznil, že podanou žalobou inicioval konanie proti nečinnosti žalovaného, a to s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) z

29.01.2015 sp. zn. 7Sžp/11/2013, ktorým bolo susedom sťažovateľa zrušené vydané územné rozhodnutie a stavebné povolenie na stavbu rodinného domu z dôvodu porušenia práv na ochranu súkromia na strane sťažovateľa. Žalovaný však predmetné rozhodnutie nerešpektoval a následne susedom sťažovateľa vydal aj kolaudačné rozhodnutie. Žalovaného toto rozhodnutie zaväzuje na ďalšie konanie, no žalovaný vo veci nekoná, nevykonáva žiadne stanovené úkony a spôsobuje zbytočné prieťahy v konaní. Žalovaný zachováva protiprávny stav - porušenie práv sťažovateľa na ochranu súkromia, ktorý bol dosiahnutý predchádzajúcim neprávny úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami. Sťažovateľ má za to, že Najvyšším súdom zrušené územné rozhodnutie a stavebné povolenie nemožno konvalidovať protiprávne vydaným kolaudačným rozhodnutím, ktoré naďalej zasahuje do práv sťažovateľa.

9. V danom prípade sú práva a právom chránené záujmy sťažovateľa konaním žalovaného priamo dotknuté. Sťažovateľ mal za to, že napadnutým uznesením došlo k porušeniu ústavných princípov.

10. Na základe vyššie uvedeného sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

B)

11. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaný k namiatanému nesprávnemu právnomu posúdeniu veci uviedol, že vo veci stavebného konania v nadväznosti na zrušujúci rozsudok Najvyššieho súdu prebehlo nové konanie, kde bol sťažovateľ oprávnený uplatňovať svoje práva zákonom stanovenou cestou. Stavebné povolenie bolo na základe odvolania (iného účastníka ako sťažovateľa) potvrdené odvolacím orgánom. Skutočnosť, že správne orgány opätovne vyhodnotili námietky sťažovateľa ako nedôvodné, nemôže mať za následnosť ich nezákonnosť. Žalovanému nie sú známe žiadne vytýkané vady týchto konaní. Namiataná nečinnosť správnych orgánov neprichádza z toho dôvodu do úvahy. Ani kolaudačné rozhodnutie netrpí žiadnymi vadami, je v súlade so stavebným povolením, nebolo predmetom prieskumu a z dôvodu právnej istoty nie je dôvod na jeho zrušenie. Toto dokonca nadobudlo právoplatnosť bez toho, aby bolo predmetom riadnych opravných prostriedkov, hoci vyčerpanie riadnych opravných prostriedkov je podmienkou podania žaloby podľa § 250t O.s.p.

12. Žalovaný k námietke sťažovateľa týkajúcej sa zamietnutia žaloby z dôvodu súkromnoprávnej povahy nároku na náhradu škody uviedol, že zrejme došlo na strane sťažovateľa k nesprávnemu pochopeniu alebo interpretácii rozhodnutia krajského súdu, nakoľko krajský súd jasne uviedol v odôvodnení, že dôvod nedostatku vecnej príslušnosti na strane súdu sa jedná len v spomínanej časti nároku na odškodnenie.

13. K názoru, že sťažovateľ bol aktívne legitimovaný na podanie žaloby podľa Občianskeho súdneho poriadku žalovaný uviedol, že aktívna legitimácia sťažovateľa nevyplýva ani zo zákonných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, na ktoré sťažovateľ odkazuje v kasačnej sťažnosti. Z § 244 O.s.p. nebolo zrejmé, či žalobcom môže byť aj iná osoba ako účastník konania, toto nie je zrejmé ani zo sťažnosti. Predošlá právna úprava je na rozdiel od úpravy v S.s.p. nejednoznačná, pripúšťajúca niekoľko výkladov. Pokiaľ novšia právna úprava na rozdiel od staršej zakotvila okruh aktívne legitimovaných subjektov výslovne tak, aby neprípúšťala rozličné interpretácie, má za to, že je smerodajná aj pre výklad vágnych ustanovení skoršieho zákona. Za daného stavu má žalovaný za to, že sa nejedná o prípad, ktorý má zákonodarca na mysli pri formulácii § 491 S.s.p. a záver súdu o nedostatku aktívnej legitimácie sťažovateľa je správny.

C)

14. Sťažovateľ následne reagoval na vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti a poukázal opätovne na námietky uplatnené v kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ uviedol, že podľa početnej judikatúry žalobná legitimácia v zmysle § 247 ods. 1 a § 250 ods. 2 O.s.p. musí byť daná pre všetky prípady, kedy je dotknutá právna sféra žalobcu a podľa názoru sťažovateľa sú ustanovenia a rozhodovacia prax

dostatočne jasné a zrozumiteľné vo vzťahu k aktívnej legitímácii sťažovateľa. Sťažovateľ zdôraznil, že kolaudačným rozhodnutím bolo hrubo zasiahnuté do sféry sťažovateľa a toto rozhodnutie považuje sťažovateľ za nezákonné. Kolaudačné rozhodnutie bolo vydané na základe a z podkladov predchádzajúcich rozhodnutí, ktoré boli zrušené na základe rozsudku Najvyššieho súdu. O tom, že prebehlo nové stavebné konanie, sťažovateľ nemá vedomosť, ako účastník nebol do nového konania prizvaný, čím došlo opätovne k zásahu do jeho subjektívnych práv. Navyše nové konanie neprebehlo vo veci kolaudačného konania a teda existuje nezákonné rozhodnutie, ktoré zrušené nebolo, a preto nečinnosť žalovaného stále pretrváva. Sťažovateľ má za to, že krajský súd vec neprávne právne posúdil, keď žalobu odmietol, pretože sťažovateľ je zjavne oprávnenou osobou na podanie žaloby.

III.

Právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

15. Senát Najvyššieho súdu konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačná sťažnosť je dôvodná a na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu je v zmysle 462 ods. 1 S.s.p. potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

16. Na prvom mieste kasačný súd s prihliadnutím na obligatórne dôvody kasačnej sťažnosti zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmvanej veci sťažovateľky), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (*vigilantibus leges sunt scriptae*) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší na riadne spochybnenie napadnutého uznesenia. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

17. Sťažovateľ zakladá svoju kasačnú sťažnosť na troch odlišných dôvodoch, a to, že krajský súd podanie nezákonne odmietol, krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Zákonodarca pre účastníka súdneho prieskumu ponúkol prostredníctvom ustanovenia § 440 ods. 1 S.s.p. dostatočne jasnú a prehľadnú hierarchiu dôvodov zoradených pod písm. a) až j) a umožňujúcich nespokojnému účastníkovi (sťažovateľovi) napadnúť prostredníctvom kasačnej sťažnosti zákonnosť rozhodnutia správneho súdu. Hoci kasačný súd nespochybňuje, že v niektorých prípadoch môže sťažovateľ na obranu svojich práv využiť aj viaceré dôvody kasačnej sťažnosti zakotvené v citovanom ustanovení, dôvody uvedené v § 440 S.s.p. pod písmenami g) a h) ako i j) sa logicky vylučujú.

19. Vzhľadom na charakter výroku napadnutého uznesenia a právne možnosti jeho spochybnenia, je možné ako relevantný dôvod kasačnej sťažnosti uviesť iba dôvod nezákonného odmietnutia žaloby (§ 440 ods. 1 písm. j/ S.s.p.). Z výroku napadnutého uznesenia nepochybne vyplýva, že krajský súd žalobu odmietol, pričom ako právny základ na odmietnutie použil ustanovenie § 98 ods. 1 písm. e) a g) S.s.p. Neprípustnosť žaloby správny súd založil na aplikácii ustanovenia § 7 písm. d) S.s.p. na zistené skutočnosti.

Podľa § 7 písm. d) S.s.p. správne súdy nepreskúmvajú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese.

Podľa § 98 ods. 1 písm. e) S.s.p., správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

Podľa § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p. správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

Podľa § 491 ods. 2 S.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

Podľa § 139 ods. 2 S.s.p. v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

20. Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že sťažovateľ podal dňa 04.01.2016 žalobu označenú ako „žaloba podľa ustanovenia § 250t Občianskeho súdneho poriadku proti nečinnosti správneho orgánu a proti prietahom v konaní správneho orgánu a o náhradu nemajetkovej ujmy“. Sťažovateľ žiadal preskúmať postup žalovaného a zaviazať ho k splneniu zákonnej povinnosti obnovy územného a stavebného konania na stavbu rodinného domu na pozemku parc. č. 2577/35, 2577/36, 2577/1 spolu s úhradou nemajetkovej ujmy. Sťažovateľ mal za to, že žaloba je prípustná, nakoľko vyčerpal všetky prostriedky na dosiahnutie nápravy, vrátane opravných, ktoré umožňuje zákon, nakoľko nečinnosť žalovaného namietal viacnásobne osobne u žalovaného. Na základe týchto skutočností navrhol zrušiť kolaudačné rozhodnutie, pričom žalovaný je povinný začať opätovne konať vo veci zrušeného územného rozhodnutia a stavebného povolenia na stavbu rodinného domu. Zároveň žiadal náhradu škody.

21. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd nezohľadnil, že sťažovateľ podal žalobu pred nadobudnutím účinnosti Správneho súdneho poriadku a že je v takomto prípade potrebné aplikovať prechodné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, čím vec nesprávne právne posúdil a žalobu nezákonne odmietol. Sťažovateľ zdôraznil, že nemožno uplatňovať ustanovenia Správneho súdneho poriadku v neprospech sťažovateľa a krajský súd preto nesprávne posudzoval žalobnú legitímáciu sťažovateľa podľa nového Správneho súdneho poriadku, ktorá je prísnejšia. Kasačný súd vyhodnotil túto námietku za dôvodnú.

22. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť nový procesný kódex v oblasti správneho súdnictva - Správny súdny poriadok, ktorý nahradil dovtedy platný a účinný Občiansky súdny poriadok. V zmysle prechodných ustanovení Správneho súdneho poriadku sa aplikuje právna úprava Správneho súdneho poriadku aj na konania začaté podľa Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (vrátane konania o preskúmanie zákonnosti aj konania proti nečinnosti). Použitie Správneho súdneho poriadku je však obmedzené, a to tým, že nemožno aplikovať ustanovenia Správneho súdneho poriadku, ktorým by došlo k zhoršeniu postavenia žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

23. Žaloba bola podaná sťažovateľom za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, pričom žalobnú legitímáciu, ako to vyplýva z jej obsahu, odvodzoval z ustanovenia § 250t O.s.p. Sťažovateľ zároveň označil žalobu ako žalobu proti nečinnosti, samotnú nečinnosť žalovaného aj v žalobe namietal, pričom žiadal preskúmať konanie žalovaného, avšak v petite navrhol zrušiť kolaudačné rozhodnutie a vo veci opätovne konať. Krajský súd, ako to vyplýva z napadnutého uznesenia, žalobu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa ustanovení S.s.p. odmietol. Po preskúmaní obsahu súdneho spisu pre kasačný súd vyplynulo, že krajský súd rozhodol o odmietnutí žaloby predčasne.

24. Je nepochybné, že žalobná legitímácia v správnom súdnictve bola v Občianskom súdnom poriadku stanovená odlišne ako je tomu v Správnom súdnom poriadku a je ju potrebné skúmať aj v závislosti na druhu žaloby. Podľa kasačného súdu však z napadnutého uznesenia nevyplýva, že by sa krajský súd zaoberal legitímáciou sťažovateľa na podanie žaloby aj so zreteľom na prechodné ustanovenia Správneho súdneho poriadku a nemožnosťou aplikovania ustanovení Správneho súdneho poriadku v neprospech

žalobcu (sťažovateľa). V prípade žalôb podaných za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, čo je aj prípad sťažovateľa, sa aplikuje úprava Správneho súdneho poriadku s určitými obmedzeniami, ktoré bolo potrebné v tomto prípade skúmať. V rozhodnutí krajského súdu musí byť preto náležite odôvodnené, či sa má žalobná legitímácia, práve s ohľadom na § 491 ods. 2 S.s.p., posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku alebo Správneho súdneho poriadku.

25. Kasačný súd vidí pochybenie aj v tom, že aj napriek nesúladu označenia, obsahu a petitu žaloby, krajský súd neskúmal (a to aj v súčinnosti so žalobcom), či bola sťažovateľom podaná žaloba o preskúmanie zákonnosti kolaudačného rozhodnutia alebo žaloba proti nečinnosti. Jednoznačné určenie druhu žaloby a s tým súvisiace správne posúdenie žalobnej legitímácie považuje kasačný súd pred rozhodnutím vo veci za kľúčové.

26. Kasačný súd konštatuje, že konanie o žalobe o nečinnosť orgánu verejnej správy je nutné dôsledne rozlišovať od konania o žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy resp. konania o správnej žalobe. V rámci konania o nečinnosti sa žalobcovi poskytuje ochrana pred nečinnosťou, pričom orgánu verejnej správy môže byť uložená povinnosť, aby v určenej lehote konal a rozhodol. V rámci konania o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia (resp. v konaní o všeobecnej správnej žalobe) sa poskytuje žalobcovi ochrana jeho subjektívnych práv alebo právom chránených záujmov, ktoré mali byť ukrátené už vydaným rozhodnutím orgánu verejnej správy a v konaní správny súd preskúmava spôsob a postup rozhodovania orgánu verejnej správy. Tieto konania sa líšia nie len v predmete prieskumu a rozhodovania zo strany správneho súdu, ale aj vymedzením žalobnej legitímácie, postupom správneho súdu, či spôsobom rozhodovania vo veci samej (rozsudok, uznesenie).

27. Podľa názoru kasačného súdu sa krajský súd týmito otázkami pred odmietnutím žaloby dôsledne nezaoberal, čo vyhodnotil kasačný súd za pochybenie krajského súdu v konaní a pri rozhodovaní a uznal opodstatnenosť vyššie uvedeného dôvodu podanej kasačnej sťažnosti. Kasačný súd sa nezaoberal ďalšími námietkami uvedenými v kasačnej sťažnosti, nakoľko má za to, že už vyššie uvedené skutočnosti sú dostačujúcim dôvodom na jeho zrušenie, a preto postupoval Najvyšší súd podľa § 462 ods. 1 S.s.p. a rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Podľa § 462 ods. 1 S.s.p. ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

28. Kasačný súd poukazuje aj na charakter kasačného konania, resp. kasačnej sťažnosti ako opravného prostriedku, ktorý smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, a preto nie je možné konaním pred kasačným súdom (okrem výnimočných prípadov) nahrádzať konanie pred krajským súdom. Každá skutková a právna otázka, ktorá je v prejednávanej veci rozhodujúca a relevantným spôsobom namietaná, musí byť predmetom posúdenia krajským súdom. Kasačný súd nie je oprávnený nahrádzať postupy krajského súdu v konaní. Iný postup by vzhľadom na okolnosti prípadu bol v rozpore so zásadou denegatio iustitiae - odopretie spravodlivého súdu, čo by znamenalo porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu zakotveného v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

29. V ďalšom konaní bude preto úlohou krajského súdu, aby v zmysle vyššie uvedených právnych názorov kasačného súdu (§ 469 S.s.p.) pred rozhodnutím vyriešil, o aký druh žaloby sa v konaní jedná (ochrana pred nečinnosťou resp. preskúmanie zákonnosti rozhodnutia) a zaoberal sa tiež aktívnou legitímáciou sťažovateľa (žalobcu) aj v zmysle prechodných ustanovení S.s.p.

30. O trovách kasačného konania rozhodne s poukazom na § 467 ods. 3 S.s.p. krajský súd.

Podľa § 467 ods. 3 S.s.p. ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

31. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).